

blev at bestaa. Men i saa Henseende maa jeg bemærke, at jeg tror tværtimod, at netop en Bestemmelse om, at denne Ret til at inddrage den 10de Gaard skal ophøre efter et vist passende Tidsrum, efter den ærede Ministers Forslag efter omtrent 20 Aars Forløb fra nu af, vil indeholde en endnu yderligere Opfordring for Godseieren til at søge at sælge, inden dette Tidspunkt kommer, for derved at kunne benytte Retten. Iøvrigt finder jeg mig ikke foranlediget til at udtale mig videre over de Ændringsforslag, der foreligge til Forhandling under dette Affnit. Som det vil ses af Ændringsforslagslisten, har jeg tiltraadt alle de af Ministeren stillede Ændringsforslag til de 6 første Paragrafer af Lovforslaget. Jeg har kun tiltraadt et eneste Underændringsforslag til den ærede Ministers Forslag, nemlig det, der er stillet under Nr. 16. Dette er stillet af et Flertal i Udvalget, og jeg har tiltraadt det, fordi jeg tror, at ved at optage det i Ministerens Ændringsforslag til § 6 vil der ske en Smødefkommen mod dem, der have modsat sig at lade Retten til den 10de Gaards Inddragelse blive staaende til 1890, og jeg maa tilstaa, at jeg kan ikke se, at der kan være den Betænkelighed, som den ærede Minister finder, ved dette Ændringsforslag under Nr. 16; thi jeg tror, at den hele praktiske Betydning af dette Forslag ikke er stor. Naar den ærede Minister iøvrigt har udtalt, at han betragter alle de af ham stillede Ændringsforslag som en Helhed, saaledes at, naar man forandrer noget af disse Forslag eller forkaster noget af dem, vil han ikke længere have Lovens Gjennemførelse, maa jeg dog bemærke, at jeg opfatter den ærede Ministers Udtalelse som kun gjældende de Ændringsforslag, der foreligge her til de første 6 Paragrafer af Lovforslaget, saa at det er dem, den ærede Minister betragter som en Helhed, hvis Vedtagelse i uforandret Form er en Betingelse for, at han videre skal støtte Loven. Jeg maa tillige antage, at en saadan Udtalelse af den ærede Minister dog er at forstaa saaledes, at, naar det ikke var meget væsentlige Forandringer, der skete i disse Forslag, vilde han dog kunne vedblive at støtte Loven. Jeg vilde meget beklage, dersom den ærede

Minister vilde udstrække denne sin Erklæring videre, til ogsaa at gjælde hans Ændringsforslag, navnlig til Lovforslagets § 10; thi, som det vil ses, vil jeg paa ingen Maade kunne stemme for det. Jeg har ikke tiltraadt den ærede Ministers Ændringsforslag til § 10 og tilstaa, at jeg ikke nogenstunde kan stemme for Forslag, der gaa i den Retning, som dette Forslag af den ærede Minister gaar. Det staar imidlertid ogsaa saa lidet i Forbindelse med de Forhold, som de første 6 Paragrafer i Lovforslaget angaar, at jeg ikke kan antage, at den ærede Minister har ment, at Vedtagelsen af hans Forslag til § 10 skulde være en Betingelse for, at han vil støtte Loven, dersom denne bliver indskrænket til at omfatte de første 6 eller 7 Paragrafer af Lovforslaget, som det nu med hans Ændringer til disse Paragrafer foreligger.

Judenrigsministeren: Det er nødvendigt for at min Stilling til disse Spørgsmaal kan staa klart, at jeg navnlig i Anledning af, hvad den ærede sidste Taler udtalte, her siger, at selvfølgelig skulle mine Øtringer, da jeg begyndte, om at holde paa mine Forslag som en samlet Helhed, ikke forstås saaledes, at der ikke skulde kunne være Spørgsmaal om enkelte Forandringer i Paragraferne, men de skulle ganske rigtig forstås saaledes, at dersom man vægrer sig ved at vedtage min § 10, bliver min Stilling til de øvrige Paragrafer noget forandret. Dette er ganske sikkert af den Grund, at man derved vilde komme ind paa en Vej, som man hidtil ikke har villet følge, nemlig at læsse hele Byrden over paa den ene Side og slet Intet paa den anden Side, et Forhold, som jeg anser det for umuligt for mig at søre videre. Naar et æret Medlem har spurgt mig, om jeg vilde fastholde mine Forslag i Landsthinget, saa svarer jeg dertil: Ja, forsaavidt de blive vedtagne saaledes, at jeg overhovedet kan forsvare at gaa ind paa dem. Jeg benytter iøvrigt Leiligheden til at sige — og jeg har en vis Anledning til at sige det, fordi der har været udbredt Rygter om denne Sag — at disse Forslag, der ere stillede af mig, ere Regjeringens, den samlede Regjeringens, og at